

Χαιρετισμός κατά την Αναπαράσταση της Μάχης των Οχυρών

Είναι μεγάλη η τιμή και η συγκίνηση να βρίσκομαι σήμερα εδώ. Εδώ, σε αυτόν τον ιερό για το Έθνος μας τόπο, όπου πριν από 81 χρόνια η ελληνική ανδρεία και η ελληνική ψυχή άφησε ανεξίτηλα το αποτύπωμά της, γράφοντας μία από τις πιο ένδοξες στιγμές της σύγχρονης Ελλάδας.

Τον Απρίλιο του 1941 λοιπόν, οι Ήρωες του ΡΟΥΠΕΛ και των άλλων Οχυρών της Γραμμής Μεταξά όπως έχει μείνει στο ιστορικό υποσυνείδητο, υπερασπίστηκαν τις Θερμοπύλες της Μακεδονίας από το Μπέλες ως το Νέστο, προκειμένου για μία ακόμη φορά οι επιδρομείς να μην εισβάλλουν σε ελληνικό έδαφος. Πολέμησαν για πανανθρώπινες αξίες και αιώνια ιδανικά, πολέμησαν για την Ελευθερία, την Τιμή και την Αξιοπρέπεια ενός Έθνους που είχε μόλις δώσει τα διαπιστευτήρια της ανδρείας και της αυταπάρνησής του, μαζί με μαθήματα στρατιωτικής τέχνης κατακτώντας τους Ιταλούς στα παγωμένα Ηπειρώτικα υψίπεδα.

Απέναντί τους βρέθηκε η πάνοπλη και συντριπτικά υπέρτερη αριθμητικά και τεχνολογικά γερμανική πολεμική μηχανή. Κι όμως, αναμετρήθηκαν στα ίσια μαζί της, αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι η ακατάβλητη θέληση των λίγων μπορεί να νικήσει την αλαζονεία των πολλών. Αυτό αντιμετωπίζουμε και σήμερα.

Τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν τότε και τα οποία θα αναβιώσουν σε λίγο μπροστά μας υπήρξαν στ' αλήθεια συγκλονιστικά. Σε αυτές τις πλαγιές που απλώνονται μπροστά μας, έλαβαν χώρα μάχες άγριες, που μετατράπηκαν αρκετές φορές σε λυσσώδεις μάχες σώμα με σώμα μέσα στις δαιδαλώδεις υπόγειες στοές των Οχυρών.

Οι Έλληνες μαχητές αντιστάθηκαν σθεναρά, αποκρούοντας και καθλώνοντας τα τμήματα των Γερμανών Ναζί εισβολέων. Τις κρίσιμες εκείνες ώρες, το μοναδικής κατασκευής υλικό των Οχυρών συνδυάστηκε αρμονικά και υπέροχα με το ανθεκτικό υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένη η ελληνική

ψυχή. Και έτσι το ΡΟΥΠΕΛ έμεινε απόρθητο κι αγέρωχο, σαν την ψυχή των επώνυμων και ανώνυμων Υπερασπιστών του. Εκείνων που έκαναν τον ίδιο τον Χίτλερ, λίγες ημέρες αργότερα να εξυμνήσει την ανδρεία τους ενώπιον του γερμανικού Ράιχσταγκ, ομολογώντας ότι: **«Η ιστορική δικαιοσύνη με υποχρεώνει να διαπιστώσω ότι από όλους τους αντιπάλους που αντιμετωπίσαμε, ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με ύψιστο ηρωισμό και αυτοθυσία... Εξ όλων των αντιπάλων που μας αντιμετώπισαν, μόνο ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με παράτολμο θάρρος και ύψιστη περιφρόνηση προς τον θάνατο».**

Διαβάζοντας κανείς τις ιστορικές μαρτυρίες εκείνης της ηρωικής εποχής, συγκινείται από την αγωνία και την έντονη επιθυμία που ένιωθαν οι Υπερασπιστές τους να φανούν αντάξιοι των συναδέλφων τους, που τους προηγούμενους μήνες είχαν ταπεινώσει και συντρίψει την ιταλική υπεροψία στην Πίνδο και στο Ύψωμα 731. Και πράγματι στάθηκαν ισάξιοι και εφάμιλλοι αυτών, προτάσσοντας το δικό τους τιμημένο «ΟΧΙ» στους Γερμανούς εισβολείς.

Ξεχωριστή μορφή ανάμεσά τους, ο Λοχίας Δημήτριος Ίτσιος, επικεφαλής του Πολυβολείου Π8, ο οποίος αν και είχε την ευχέρεια να διαφύγει, επέλεξε να παραμείνει στη θέση του και να πολεμήσει μέχρι τέλους. Ο ηρωικός Λοχίας μαζί με τους δύο στρατιώτες που παρέμειναν μέχρι τέλους στο πλευρό του, κατάφερε με την ανυπέρβλητη γενναιότητά του να προκαλέσει τρομακτική φθορά στους Γερμανούς, αλλά και σοβαρή καθυστέρηση στα σχέδια τους να προωθηθούν προς τη Θεσσαλονίκη. Ο επικεφαλής Γερμανός Αξιωματικός, αφού τον συνεχάρη για την ανδρεία του, κατά παράβαση των πολεμικών κανόνων, έβγαλε το πιστόλι του και τον εκτέλεσε εν ψυχρώ, διαπράττοντας έτσι το πρώτο έγκλημα πολέμου σε ελληνικό έδαφος από τα πολλά που έμελλε να ακολουθήσουν κατά τη διάρκεια της στυγνής και αμείλικτης γερμανικής κατοχής.

Κυρίες και κύριοι,

Από αυτή τη ηρωική στόφα προερχόμαστε. Από ανθρώπους σαν τον Ίτσιο και σαν τον Ταγματάρχη Δουράτσο, τον θρυλικό Διοικητή του ΡΟΥΠΕΛ, που αντέταξε στους Γερμανούς εκείνο το ιστορικό **«Τα Οχυρά δεν παραδίδονται. Καταλαμβάνονται»**, ξεκαθαρίζοντάς τους ότι **«Κάθε απόπειρα προσέγγισης του Οχυρού θα συντριβεί!»**.

Να μην έχετε καμία αμφιβολία, ότι αν η περίπτωση το απαιτήσει θα έχουμε και πάλι νέα ΡΟΥΠΕΛ, θα φανερωθούν νέοι Δουράτσοι και νέοι Ίτσιοι που θα πράξουν το καθήκον τους στο ακέραιο, υπερασπιζόμενοι την Ελευθερία και την Αξιοπρέπεια της Ελλάδας.

Αναφέρομαι στο προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, του οποίου έχω τη μέγιστη τιμή να ηγούμαι, και το οποίο σε περίπτωση εχθρικής επιβουλής, σας διαβεβαιώ ότι θα ακολουθήσει με αυταπάρνηση τον ίδιο δρόμο που χάραξαν οι τιμώμενοι σήμερα ήρωες, κρατώντας ψηλά για μία ακόμα φορά την τιμή των Ελληνικών Όπλων. Θυμίζω ότι και η βύθιση του Καταδρομικού ΕΛΛΗ στην Τήνο, εξελήφθη ως αδυναμία. Λάθος τρανό όπως απέδειξε η Ιστορία. Με την Ιστορία των Ελλήνων δεν πρέπει να παίζει κανείς. Και δεν παίζει ατιμώρητα.

Οι άνδρες και οι γυναίκες του Στρατού Ξηράς, του Πολεμικού Ναυτικού, της Πολεμικής Αεροπορίας και των Δυνάμεων Ειδικών Επιχειρήσεων κρατούν σήμερα σφιχτά την ιστορική σκυτάλη, δίνοντας καθημερινά, 24 ώρες το 24ωρο, 365 ημέρες το χρόνο, τον Αγώνα τον Καλό στις Ελληνικές Επάλξεις προκειμένου να υπερασπιστούν την εθνική κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ειρήνη και την σταθερότητα στην περιοχή μας. Παντού απ' άκρη σ' άκρη της Επικράτειας, το γνωρίζουν καλώς όσοι το υφίστανται και στην ξηρά και στη θάλασσα και στον αέρα.

Κλείνοντας με αυτές τις λίγες σκέψεις, θέλω να συγχαρώ τους διοργανωτές της σημερινής εκδήλωσης, με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Σιντικής κύριο Φώτη Δομουχτσίδα.

Κύριε Δήμαρχε, τέτοιες εκδηλώσεις διαφυλάσσουν την ιστορική μνήμη,

συγκινούν και διδάσκουν όλους εμάς τους νεότερους. Σας ευχαριστούμε θερμά. Η τιμή να βρίσκομαι σήμερα εδώ, στα ένδοξα και αιματοβαμμένα τούτα μέρη όπου πολέμησαν οι ήρωες πρόγονοί μας δοξάζοντας την Ελλάδα, είναι πραγματικά μεγάλη. Η μνήμη τους δεν θα σβήσει ποτέ και εσείς συμβάλλετε τα μέγιστα προς αυτήν την κατεύθυνση! Αιωνία η μνήμη όλων αυτών των μεγάλων Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.